

пстрѣщѣ: ты ми ся видишь здравъ и ягкъ, за что не хванешъ нѣкомъ работѣ? *Л. Д. 1873, 249.* Само Д. Сероне изглѣдваше го като единъ хайдутинъ. *Л. Д. 1875, 133.* Попыта Райна и изглѣда лице-то на старец-атъ. (*Произнесла Райна, всматриваясь въ черты старца*). *Р. 83.* Не дѣй ми изглѣдова (*не всматривайся*). *Р. 84.* Идоменей послѣ гы изгледва съ очы колкото можаше подалечъ (*—les suit des yeux aussi loin qu'il le peut*). *Т. 383.* 2) вскормлю, вскармливая, воспитаю, воспитываю (*ср. отгледвамъ*): Камо ми менѣ, мѣшкото дете! Дайте ми менѣ, я да го държамъ Я да го държамъ, да го изгле'амъ! *М. 67.* Нани ми сино, сираче! Кога си ризикъ немало, Майка-ти да те изгледать. *М. 20.* Твоя-та майка чуждо тѣе Чуждо тѣе, чуждо преде, Туку тебе да изгледа. Изгледа те, порасна те, Учини те големъ юнакъ. *М. 12.* А Тодора сиротина Сираче си останала—Вуйче'и ж изгледале. Стриче'и ж посвѣршили Три месеца на далеку. *М. 244.* 3) Въ *средн* *знач.* высматриваю, имѣю видѣ: Тази римска кула изгледваше като една скала въ видѣ на правоугленникъ, що излизаше отъ планина-та и като рогъ са впуцаше въ полѣна-та. *Л. Д. 1876, 131.*

Изглѣденъ *пр.* заботливый: Гуди още главны на огъня и въртеше пиша изгледно. *Р. А. 39.*

Изглѣдникъ *с. м.* сватъ. **Изглѣдница** *с. жс.* сваха: Стара-та вѣща, нѣ покрита изгледница и свата отива и съ приличенъ и почетенъ начинъ, между дългы разговори за свадбы, отваря приказкы и за оженваніе на кѣщия-тъ момѣ. *Ч. 65. (ср. сгледникъ, сгледница).*

Изгледъ *с. м.* видѣ: Всичко бѣше въ найдобръ изглѣдъ построено. *Л. Д. 1875, 131.* При Янтра-та, тоя пѣтъ ми прѣдставяше единъ оригиналенъ изгледъ. *Л. Д. 1872, 129.* Азъ имахъ прекрасенъ изгледъ върху тази широка долина. *Л. Д. 1876, 129.* Веселъ е изглѣдътъ на гората въ това врѣмя. *Зк. 144.* Вие сте доста здрави на изгледъ. *Тб. 93.*

Изглѣзъ *м. св.* избалую, испорчу: Изглезенытъ отъ ласкателство (*gâtés par la flatterie*) владѣтели намѣрватъ сухо и непривлекателно сичко което е свободно и простодушно. *Т. 228.* Изглезенытъ владѣтели (*les princes gâtés*). *Т. 229.*

Изглѣбамъ **Изглѣбамъ** *м. св.* **Изглѣбвамъ** *м. дл.* выдолбляю, выдалбливаю: Тая вечеръ раздаваеъ дарови-те, що испратиха отъ невѣста-та на сватови-те, копъ фѣрляеъ пари въ изглобенъ хлѣбъ. *М. 516.* Презъ всичкото това време едвамъ можа да изглѣбае полвината на стеблото. *Р. А. 93. (ср. издлѣбамъ).*